

MENTOR

LITTERACITET – KUMMELNÄS Läsreflektioner

Vad jag har läst (inklusive referens så att andra kan hitta boken/artikeln etc):

”Att erövra litteracitet”. Små barns kommunikativa möten med berättande, bilder, text och tecken i förskolan, av: Elisabeth Björklund, Göteborgs universitet.

Vad handlar det om (kortfattat för att andra ska förstå och förhålla sig till om det är relevant för dem):

Det handlar om de yngsta barnen 1,5-3 år, vad de håller på med i förskolan när det gäller skriftbaserade aktiviteter, litteracitet. Läsning, skrivning, tecken, bilder, tal, berättande och sång.

Vilka är författarens viktigaste slutsatser:

Att barnen dagligen är väldigt upptagna av litteracitet, de läser böcker, sina portfolios, berättar saker för varandra, både med ord och genom att peka. Ofta på egen hand utan hjälp från någon vuxen. Barnen är tydliga med vilka böcker de vill ha, ofta med längre texter, komplicerat innehåll, innehållsrika och intressanta bilder.

Att barnen utvecklar en berättarkunskap när de läser sina böcker och att barnens bläddrande är en viktig process för deras läsande och skrivande.

Vilka idéer får jag utifrån läsningen som vi skulle kunna testa (kopplat till mitt/vårt syfte med Genombrott/FoU-lab):

Att vårt projekt sluter cirkeln med denna avhandling som visar på mångfalden av barns litteracitet. Vi har testat olika aktiviteter med barnen och alla tar Elisabeth Björklund upp i sin avhandling. Att se hur barnen behandlar en bok och agerar tillsammans med den, hur de närmar sig den och på vilket sätt har jag väl iakttagit tidigare men inte reflekterat djupare kring, den här boken har gett mig kunskap om hur barn gör och agerar. Det tar jag med mig i mitt arbete där jag också ska inspirera och engagera kollegorna. För vår del ska vi fortsätta med det vi har påbörjat, bokläsning, bokpåsar, sagor med rekvisita, sagor/ berättelser i växthuset, dagens matsedel, det gäller att inte släppa det vi har jobbat fram men vi vill också se vad barnen är intresserade av och vara lyhörda för deras önskemål.

Jag vill testa barns skrivande i ”större” skala, använda mig av ordlappar i fler situationer än vid maten. Skrivandet är också något som jag lärt mig se med nya ögon!

Hej o hå vilken framtid det ska bli för barnen och oss 😊!

Vad jag har läst (inklusive referens så att andra kan hitta boken/artikeln etc):

"Den meningsfulla språkväven" av Rigmor Lindö, Studentlitteratur.

Vad handlar det om (kortfattat för att andra ska förstå och förhålla sig till om det är relevant för dem): Författaren spaltar upp "Kriterier för en bra bok", "Sagan som konstform", "Genusperspektiv i bilderböcker", "Sagostund i förskolan", "Berättande och högläsning", "Skolans språkmiljö", "Vad är en bilderbok?". Detta är några av de kapitel jag har läst ur boken, jag har läst det jag tycker verkar intressant och som berör förskolans verksamhet.

Bokens titel "den meningsfulla språkväven" kommer från latinska ordet "textum" som betyder vävnad, sammanfogning. Utifrån en gemensam textupplevelse väver barnen under lärarens ledning samman sina tankar kring de stora livsfrågorna.

Vilka är författarens viktigaste slutsatser: Bokens syfte: att lyfta fram den gemensamma läsningen med det efterföljande samtalet. Barnböcker ger ett oundgängligt stöd till barnens språkutveckling.

Vilka idéer får jag utifrån läsningen som vi skulle kunna testa (kopplat till mitt/vårt syfte med Genombrott/FoU-lab):

Börja gärna med det fria berättandet om det är svårt att fånga barnen! Utmana barnen med frågor som t.ex "vad tror ni boken handlar om"? Att de litterära amningsstunderna är ett mycket viktigt steg till skriftspråkutvecklingen. Här har vi börjat så smått med att skriva dagens matsedel.

Vad jag har läst (inklusive referens så att andra kan hitta boken/artikeln etc):

”Skriv- och läsglädje!” i Förskolan. Om små barns naturliga vilja att bli medlemmar i skriv- och läsklubben. Öjaby förskola.

Vad handlar det om (kortfattat för att andra ska förstå och förhålla sig till om det är relevant för dem):

Arbetet med barnens tidiga läs och skrivutveckling på en förskola för barn mellan 1-5 år. Vi får träffa, personal, barn, forskare och föräldrar som beskriver sina erfarenheter och tankar, dessutom ges det flera praktiska tips, både på sättet att tänka och på det vardagliga arbetet.

Vilka är författarens viktigaste slutsatser:

Att varje barn har en kompetens som grundar sig på individuella upplevelser och erfarenheter och varje barn har en lustfylld vilja att lära sig mer. På Öjabyn har man satsat på skriv och läsmiljö.

Vilka idéer får jag utifrån läsningen som vi skulle kunna testa (kopplat till mitt/vårt syfte med Genombrott/FoU-lab):

Vi har testat läslappar vid måltiderna. Efter maten fick de barn som ville skriva något de hade ätit. Jag hade förberett med papper och svart penna. Alla lappar har alltid samma storlek. Barnen tyckte om att skriva och de ville ofta skriva det som de gillade mest, smör, knäckebröd, bulgur. Barnen iakttog varandra vid skrivningen, på så sätt inspirerade de varandra. Vi satte upp lapparna, för det mesta gjorde barnen det, under rubriken ”Dagens matsedel”. Efter ca 2 månader kan vi se något av en skrivutveckling för de barn som var mest aktiva. Det här ska vi fortsätta med, det är förhållandevis enkelt att göra, barnen inspirerar varandra och jag som pedagog fascinerar över de olika sätt att skriva som barnen visar på.

Vad jag har läst (inklusive referens så att andra kan hitta boken/artikeln etc):

”Läsa högt för barn” av Kerstin Dominkovic`, Yvonne Eriksson, Kerstin Fellenius.

Studentlitteratur

Vad handlar det om (kortfattat för att andra ska förstå och förhålla sig till om det är relevant för dem): ”Läsa högt för barn” betonar betydelsen av att vuxna läser högt för alla barn och speciellt för små barn. Samspelet mellan barnet, den vuxne och boken öppnar möjligheter för goda boksamtal vilket har visat sig ge effekter på barns literacy utveckling.

Vilka är författarens viktigaste slutsatser: Att pedagogens roll är viktig, hur förhåller vi oss till boken? Att läsa högt är en pedagogisk situation. För många barn kan passivisera barnen, det ger inte samma läsupplevelse, svårt att kunna sitta nära läsaren. Få barn ger möjlighet till samtal kring bilden, upplevelser, känslor, rädslor, bokstäver, erfarenheter.

Vilka idéer får jag utifrån läsningen som vi skulle kunna testa (kopplat till mitt/vårt syfte med Genombrott/FoU-lab): Vi testar att läsa i mindre grupper, det har vi för övrigt gjort sedan länge. Ibland blir gruppen dock för stor men det viktigaste är att vi vet att den lilla gruppen med barnen nära, är det optimala! Det är då barnen får tid att studera bokens bilder, säga till när det är dags att vända blad och samtala om det man ser och upplever beroende på tidigare erfarenheter.